

תת"ע 4342/03/21 - איאד משארקה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 4342-03-21 מדינת ישראל נ' משארקה
תיק חיצוני: 10120630628

מספר בקשה: 2

בפני
מבקש
נגד
משיבה

איאד משארקה ע"י ב"כ עו"ד אביטל גיל

מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות תעבורה חדרה ע"י ב"כ עו"ד אולגה שץ-אברבך

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 20.12.2021.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על סף בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.07.2018; רע"פ 1711/20 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו 08.03.2020)).

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שעל פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדיון, הכוללת את תאריך הדיון בו נשפט המבקש בהיעדרו, נמסרה למבקש ביום 19.04.2021 והוא סירב לקבלה; ועל פי סעיף 237(ג) לחוק סדר הדין הפלילי, ותקנה 54 לתקנות סדר הדין הפלילי, הרי שבוצעה המצאה כדין למבקש; ועל המבקש לבטל פסק דין בהעדר התייצבות, עליו לפרט בבקשתו את מכלול טענותיו ולתמוך אותן באסמכתאות, ולא להסתפק בטענה כללית בלבד שלפיה לא זומן. וראו רע"פ 1581/20 מהנד אבו חמיד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 08.03.2020); ורע"פ 5356/20 יאסר טחאן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.08.2020); ועפ"ת (מחוזי חיפה) 10826-01-21 דאר אל חאג' פתחאלה נ' מדינת ישראל, 14.1.21. ובענייננו, המבקש לא

צירף לבקשה אסמכתאות כלשהן, ואף לא נעשה בירור מצד המבקש בסניף הדואר אשר באמצעותו בוצע אישור המסירה, כדי להפריך את המצוין באישור המסירה על ידי עובד הדואר.

משאלו פני הדברים, והמבקש קיבל את ההזמנה לדיון, אין בטענת ב"כ המבקש כי המבקש לא זומן באמצעות בא כוחו, כדי להוות הצדקה לאי התייצבותו לדיון.

מעבר לצורך יצוין, כי הזמנה לדיון נשלחה גם למשרד ב"כ וחזרה בציון "לא נדרש"; וראו פרוטוקול הדיון מיום 4.4.21.

משאלו פני הדברים, לא הוכח כי הייתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו. יפים לענייננו דברי בית המשפט ברע"פ 1711/20 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו 08.03.2020): "המערער הסתפק בטענה כוללנית לפיה רצה להשמיע את גרסתו בפני בית המשפט אולם לא פירט דבר מעבר לכך. בנסיבות אלו, לא ניתן לומר כי הרים את הנטל המוטל על בעל דין המבקש את ביטולו של פסק דין".

אמנם המבקש טוען כי לא ביצע את העבירה, ואף ציין זאת בפני השוטר אשר כתב את הדו"ח, אך אין בדברים אלה כדי להוות סיבה לביטול פסק הדיון. וראו רע"פ 1773/04 אלעזבירה אסמעיל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.02.2004): "העובדה שהמבקש כפר בפני השוטר שרשם את הדו"ח ובפני בית המשפט אין משמעותה שיש לבטל את פסק הדיון כדי למנוע עיוות דין. לשיטה זו - כל מי שכופר ולא התייצב זכאי לביטול פסק-דין, ולא היא."

גם העונש שהושת על המבקש הינו סביר, בהתחשב בעברו התעבורתי כפי שנטען על ידי המאשימה בדיון (124 הרשעות קודמות אחרונה משנת 2021) לרבות הרשעות דומות; ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג אדר א' תשפ"ב, 24 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.

